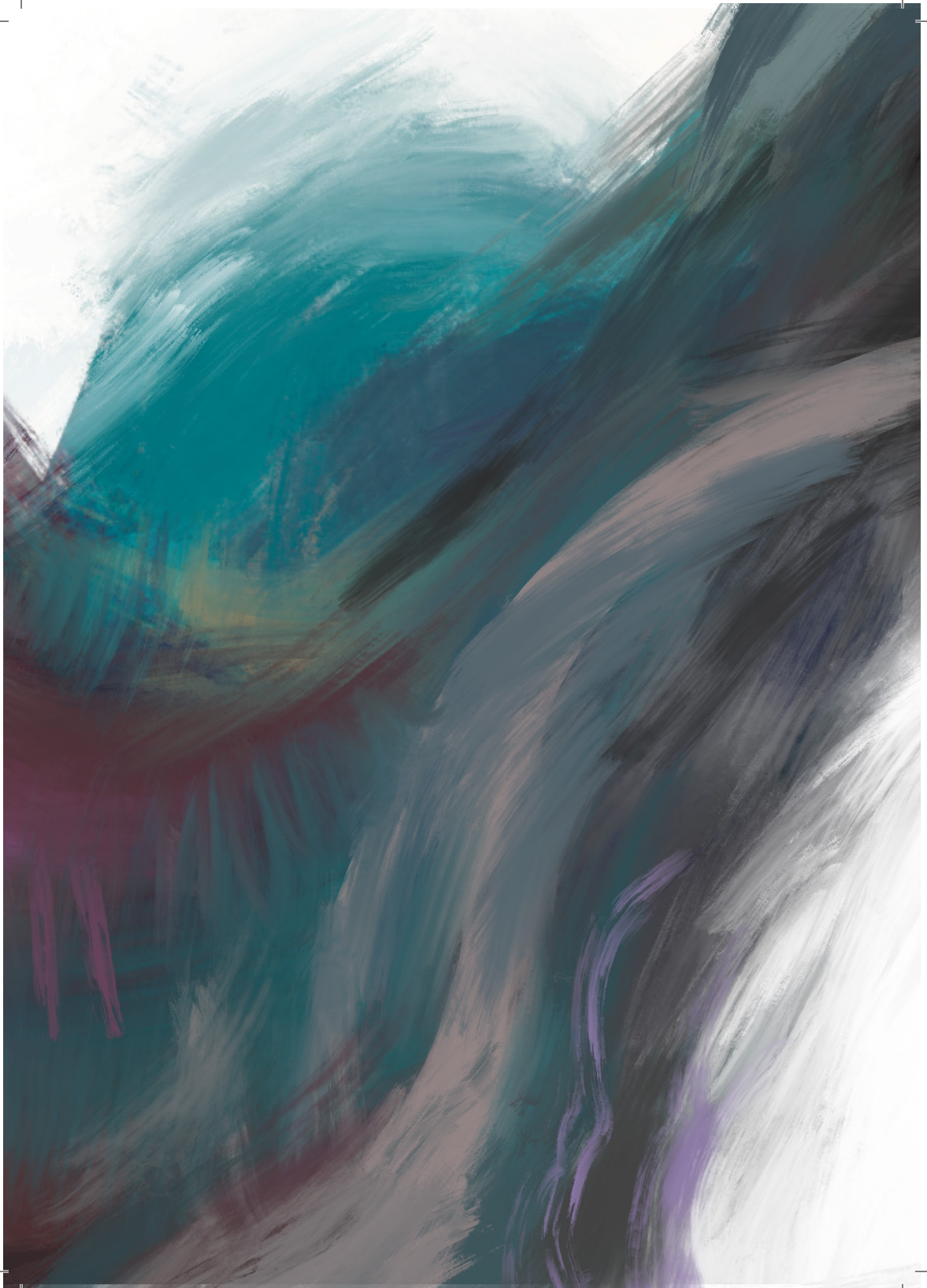

Akademski pevski
zbor Tone Tomšič
Univerze v Ljubljani

LETNI
KONCERT

KONTRASTI STRASTI

© cankarjev dom

KONTRASTI STRASTI

1. junij 2024 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine,
Slovenska filharmonija

Akademski pevski zbor Tone Tomšič
Univerze v Ljubljani

Dirigentka: Rahela Durič Barič

Glasbeni gib: Panda van Proosdij

Sodelujejo tudi:

Mladinska vokalna skupina
Glasbene matice Ljubljana
Irma Močnik, priprava zbora

Nino Mureškić, tolkala

Fernando P. Mejías, kitara

Svetlobno oblikovanje koncerta: Gregor Jeraša

Grafično oblikovanje: Matevž Bervar

Prevodi besedil: Nataša Martina Pintarič

Katarina Pustinek Rakar (1979): ČEZ VSA KERVICA PRIDE PRAVICA
(po slovenskih ljudskih in protestantskih napevih ter besedilih), **noviteta**

Karol Pahor (1896–1974): PA SE SLIŠ' (primorska ljudska)

Marij Kogoj (1892–1956): STOJI, STOJI MI POLJE (slovenska ljudska)

Jakob Jež (1928): JABOLKO RUDEČE (ljudska iz Bele krajine)

Alojzij Sachs (1869–1910), prir. Marko Munih (1936):

LASTOVKI V SLOVO (Valentin Orožen)

HOTARU KOI (japonska ljudska)

Victor Paranjoti (1906–1967): DRAVIDIAN DITHYRAMB

Joachim Göldner: JOIK

Jaakko Mäntyjärvi (1963): PSEUDO-YOIK (Jaakko Mäntyjärvi)

Ale Möller (1955): TRILO (švedska ljudska)

MOJ DILBERE (bosanska ljudska)

Petko Staynov (1896–1977): ŠTO MI E MILO (makedonska ljudska)

Tine Bec (1993): RAZCEP (srbska in švedska ljudska), **noviteta**

Gunnar Hahn (1908–2001): RONDO LAPPONICO (ljudsko besedilo)

Mark Armstrong (1963): DOWN BY THE SALLEY GARDENS

(irska ljudska, William Butler Yeats)

György Orban (1947): O, MISTRESS MINE! (William Shakespeare)

James Erb (1926–2014): SHENANDOAH (ameriška ljudska)

Robert Bucknor, prir. Mike Brewer (1944): O-RE-MI (nigerijska ljudska)

Javier Busto (1949): SAGASTIPEAN (Inazio Mujika)

José Barros (1915–2007), prir. Alberto Carbonell (1972): LA LLORONA

SPREMNA BESEDA

Na letnem koncertu Akademskega pevskega zbora Tone Tomšič sestav pod umetniškim vodstvom **Rahele Durič Barič** raziskuje koordinate našega raznovrstnega glasbenega sveta. Pod vplivom te vizije se je odločil poseči po tradicijski literaturi različnih narodov, ki jo sodobnejši skladatelji venomer preoblačijo v aktualne zborovske preobleke.

Da bi spodbudil domačo skladateljsko produkcijo, je pri **Katarini Pustinek Rakar** naročil noviteto. To je uveljavljena zborovska skladateljica oblikovala po slovenskih ljudskih in protestantskih napevih ter besedilih. Skladba *Čez vsa kervica pride pravica* tako v značilnem jeziku Katarine Pustinek Rakar združuje več slogovno raznovrstnih odsekov – od petja uporne raje do nežnejših melodij, ki se razraščajo v vedno gostejši, izrazno močan kontrapunkt. Tega prekine slika vojaškega voda, nakar se noviteta izpoje v parabolichen konec, v katerem se razkriva naivna vera kmečkih upornikov v moč cesarja, ki naj bi naredil konec krivičnemu ravnanju gospode. Po odzvenu zadnjih taktov se noviteta brezšivno prelije v zvonjenje primorske ljudske **Karola Pahorja** *Pa se sliš'!*. V tej skorajda ponarodeli priredbi se dvoglasje ženskega dela zbora pne nad bitjem zvonov moških glasov, katerih akordično spremljavo tu pa tam pobarva kakšen disonančni udarec.

Le nekaj let pred Karolom Pahorjem se je v Trstu rodil tudi **Marij Kogoj**. Ta je v določenih žanrih skladal izrazito eksperimentalno in se tako pod vplivom moderne že približeval ekspresionizmu, ki zaznamuje številna njegova zrela dela. Priredba slovenske ljudske *Stoji, stoji mi polje* tako seveda sodi med skladateljeva zgodnejša dela, Kogoj jo je napisal še pred odhodom na dunajsko glasbeno akademijo, a v njej se vseeno že kaže njegova naprednost, ki vidno presega druge takratne enostavnejše parafraze ljudskih napevov za štiriglasni zbor. Sodobnejše priredbe ljudskih motivov so privlačile tudi marsikaterega drugega slovenskega skladatelja 20. stoletja. Zapuščino Marija Kogoja je še posebej skrbno preučeval in negoval **Jakob Jež**, ki se je postopoma uveljavil tudi kot zborovski skladatelj. Njegova dela so nagovorila številne otroške in mladinske zборе. Ti še danes radi posežejo po priredbi ljudske iz Bele krajine *Jabolko rudeče*, zadnji skladbi iz II. suite narodnih Jakoba Ježa, ki jo je krstno izvedel prav APZ Tone Tomšič.

Ljudski melos zaznamuje tudi skladbo *Lastovki v slovo*, v kateri je **Alojzij Sachs** uglasbil besedilo Valentina Orožna. Za mešani zbor je delo priredil Marko Munih in se poigral s sopostavljanjem nežnejših odsekov, v katerih izstopa ženski zbor, z odločnejšim osrednjim *tutti* odsekom, ki se nato spet izpoje v grenko-sladko končno kadenco.

V nadaljevanju koncerta igra med več sekcijami zboraznamuje tudi japonsko ljudsko *Hotaru koi* (*Kresnica*) uglasbitev otroške pesmi o življenju kresnic iz prefekture Akita.

Iz Japonske se selimo v Indijo, ki jo uteleša skladba *Dravidian dithyramb* (*Dravidski ditiramb*) **Victorja Paranjotija**. V njej je skladatelj združil obe veji indijske klasične glasbe. V sledeh uporabe drobcev rag, prefinjenih melodijskih sestavov, zaslišimo severno (hindustani) vejo in v petju melodije zgolj z nesmiselnim fonemom *na* južno (karnatik) vejo indijske klasične glasbe. Sam naslov skladbe je sicer sestavljen iz pridevnika *dravidski*, ki označuje eno izmed indijskih jezikovnih skupin, in besede *ditiramb*, poimenovanja za zborovsko pesem v čast bogu Dionizu, ki s stopnjevanjem glasbenih strasti vodi do nebrzdanega končnega slavja.

Na poseben način svetovno nesnovno dediščino zaznamuje tudi pojem *joik*, glasbenokulturni izraz Samijev, živečih na severu Evrope. Joik v glasbeno-tehničnem smislu predstavlja (pogosto pentatonska) melodija s krajšim besedilom ali celo brez njega, s katero je mogoče v duhovnem smislu opisati stvar, žival, del pokrajine ali osebo. Svoj joik naj bi tako ob rojstvu prejel prav vsakdo. Ta mistična tradicija je pritegnila pozornost vrste skladateljev, med njimi tudi **Joachima Göldnerja** in **Jaakka Mäntyjärvi**, pri čemer je ta v skladbi *Pseudo-yoik* (*Psevdojoik*) na humoren način obračunal s stereotipi, ki jih številni gojijo o laponski ljudski glasbi.

Iz sosednje Švedske pa izvira *Trilo*, ljudska pesem, s katero naj bi švedske in tudi norveške žene klicale svoje može, naj se le vrnejo s svojih morskih popotovanj. Napev pesmi je za triglasni zbor priredil **Ale Möller**, njegovo skladbo pa bodo dopolnile zvočne podobe mrzlih severnih vetrov in ladijskih rogov. Hrepenenje po ljubi osebi, ki odhaja, v povsem drugačnem patosu uglasblja bosanska ljudska *Moj dilbere* (*Ljubi moj*) s svojo značilno okrašeno melizmatično melodijo. Ta se preliva v radostno makedonsko ljudsko *Što mi e milo* (*Kaj mi je v srcu*) v priredbi **Petka Staynova**, v kateri se obrtnik iz svoje trgovinice obrača za zapeljivo Kalino.

Ena izmed srbskih ljudskih pesmi je nagovorila tudi **Tineta Beca**, skladatelja mlajše generacije, ki se je odločil njeno besedilo združiti z besedilom švedskega tradicijskega napeva. O noviteti *Razcep* je nato zapisal takole:

»Pri obeh ljudskih pesmih gre za neko simboliko. Besedilo v srbsčini predstavlja mladino, ki v upanju na boljše življenje pogosto zapušča domovino. Gorska škratinja iz švedske ljudske pa je simbol nekakšne lažne obljubljenе dežele, saj gospoda Manelliga vabi k sebi s praznimi obljubami. Prepletanje kanonov obeh ljudskih pesmi naj bi na koncu simboliziralo ravno to: čeprav si kot tujec v drugem okolju, tvoja dediščina in duh tvoje narodnosti vedno ostaneta s teboj.«

Po krajšem postanku na Balkanu se zdaj vrnimo zopet na Laponsko. Po joiku je namreč posegel tudi švedski skladatelj **Gunnar Hahn**. Svoj *Rondo lapponico* (*Laponski rondo*) je posvetil gosem, jezeru *Rautasjaure*, gori *Gåddesbahakte* (*Škratji boben*), reki *Bleksik* in vasi *Allesgetje*, sredi skladbe pa lahko zaslišimo tudi tolažilni spev v finščini. Po reprizi skladbo sklene koda v obliki joika severnih jelenov, najbolj spoštovane živali na Laponskem.

V naslednjem delu sporeda se ozrimo še na angleško govoreče dežele. Besedilo *Down by the Salley gardens* (*Tam doli v vrbjem gaju*) naj bi William Butler Yeats zapisal po nareku stare ženice iz Severne Irske, spevno in ljubko glasbeno preobleko ji je nadel **Mark Armstrong**. Skoraj gotovo pa je med najpogosteje uglasbenimi angleškimi pesniki William Shakespeare, ki je navdihnil tudi madžarskega skladatelja **Györgya Orbana**. Igrivo besedilo skladbe *O, mistress mine* (*Premila deva*) v 3. prizoru 2. dejanja drame *Kar hočete* poje norec in Orban njegove besede komično uglasbi v pravi teatralni maniri.

Iz Severne Amerike pa prihaja *Shenandoah*, priljubljena ljudska pesem neznanega izvora. Nastala naj bi nekje v 19. stoletju in se skozi čas utelesila v veliko priredbah. Govorila naj bi o osamljenem trgovcu, ki potuje po reki Misuri in sanjari o vnovičnem snidenju s svojo drago. Njegovo hrepenenje je v glasbo prenesel ameriški skladatelj **James Erb** ter se s svojo ganljivo priredbo dotaknil src številnih pevk in pevcev tako doma kot v tujini.

Pred koncem koncerta nas v brezskrbne poletne dni vabi nigerijska ljudska *O-Re-Mi* (*Prijatelji, plešimo*), ki jo je v obliko kanona postavil **Mike Brewer**. V njej naj bi se zrcalila mladostna igrivost, ki naj bi s plesom pregnala vse naše obveznosti in skrbi.

Nasprotno k brezdelju nagovarja skladba *Sagastipean* (*Med jablanami*), v kateri je baskovski skladatelj **Javier Busto** uglasbil verze Inazia Mujike. Začetna zasanjanost vokalnih klustrov se v delu kmalu prelije v več plesnih odsekov, a radoživi ritmi se na koncu spet umaknejo spokojnosti senčnega jabolčnega nasada.

Vročico karnevalskih zabav pa nam bo ob koncu koncerta pričarala *La Llorona* (*Vešča*). Ta lik zloveščega duha objokane ženske je razširjen predvsem v mehiških pripovedkah, a njegova slikovitost nagovarja številne ustvarjalce različnih žanrov popularne kulture, od pisateljev, filmarjev do skladateljev. Veščino legendo je v sodobnost prestavil tudi kolumbijski glasbenik José Barros. V eni izmed svojih popevk tako prepeva o vešči s cigaro, ki ga je neke noči napadla med divjim rajanjem. Njegovo pesem je za zbor priredil **Alberto Carbonell**.

Katarina Pustinek Rakar (1979):
ČEZ VSA KERVICA PRIDE PRAVICA

po slovenskih ljudskih in protestantskih napevih ter besedilih, noviteta

Naša bramba je Gospud Bug,
v njega se zanesimo,
on nam pomaga iz nadlug,
v katerih zdej tečimo.
O Bug, bodi nam milostliv!
Zludi se zlobi, svejt mu perloži.
Kunštnu rounajo, silo obhajajo,
verne hote zatreti.

Bim, bam, bim, bam...

Spomlad je minila, veselja več nej
in ptičjega petja tut slišati nej.

Kopanski zvonovi prav milo pojo,
ker fante nesejo not v črno zemlo.
Nesejo jih po cestici prot beli cerkvici.

Ena urca bo prišla, morebit še nocoj,
pa nobeden prijatev ne pojde z menoj,
pa nobeden prijatev ne pojde z menoj.

Kaj se je zgodlu blu
tamkej na Duneju:
čez vsa kervica
pride pravica.

Kaj je ubog kmet prestav
kše je gospuda bav.
Mu cev dan dela,
tam lačen, reva.

Cesar je tu spoznov,
menistre v lajšto djav:
in tud gospóda
odjenjat mora.

Buh jim dej dosti lejt
živeti na tem svejt!
Mer bod med krali,
našmu cesarji.

Amen.

Karol Pahor (1896–1974):

PA SE SLIŠ'

primorska ljudska

Pa se sliš', pa se sliš'
od svet'ga Vida zgun.
Ta zgun.

Pa se sliš', pa se sliš'
u ta devet' komun.
Ta zgun.

Pa se sliš', pa se sliš'
od svet'ga Vida zgun.
Pa se sliš', pa se sliš'
u ta devet' komun.
Ta zgun.

Marij Kogoj (1892–1956):

STOJI, STOJI MI POLJE

slovenska ljudska

Stoji, stoji mi polje, polje široko,
na polju pa mi zraslo drevce zeleno.

Na drevcu pa mi zraslo lepo jabolko;
od zunaj je rudeče znotraj zeleno.

Tak lih je moja draga, draga miljena,
od zunaj je rudeča, znotraj žalostna.

Na sredi mojga srca stojita mlina dva,
nič drugega ne delata, ljubezen meljeta.

Jakob Jež (1928):
JABOLKO RUDEČE
ljudska iz Bele krajine

Igra v kolo jabolko,
jabolko rudeče,
rad imel bi jabolko,
ali k meni neče.

Zatrkljaj se, jabolko,
kamor tebi drago,
samo k temu ne trkljaj,
koga nimaš rado.

Jabolko se k meni je
zatrkljalo rdeče
in prineslo meni je
tri pehare sreče.

Alojzij Sachs (1869–1910), prir. Marko Munih (1936):
LASTOVKI V SLOVO
Valentin Orožen

Mrzel veter tebe žene, drobna ptičica, od nas,
ki'znad lipice zelene si mi pela kratek čas.
Vsako jutro, ptička moja, zgodaj si prepevala,
vsako noč je pesem tvoja sladko me zazibala.

Kadarkoli si zletela v svoje drobno gnezdece,
vsakokrat si mi zapela milo pesem v srčece.
Zdaj pa iz zvonika line zadnjo pesem žvrgoliš,
ker čez hribe in doline v tople kraje si želiš.

Zdaj boš zapustila mene, oj kak srce me boli,
mrzli veter tebe žene, pojdi, ker te veseli.

HOTARU KOI
japonska ljudska

Ho, ho, hotaru koi
Atchi no mizu wa nigai zo
Kotchi no mizu wa amai zo.

Kresnica, kresnica,
voda tam je grenka, stran,
voda tu je sladka, k nam.

Ale Möller (1955):
TRILO
švedska ljudska

Trilo, trilo! Här är han, nära lann.

Trilo, trilo! Blizu je že, blizu zemljé.

MOJ DILBERE

bosanska ljudska

*Moj dilbere, kud' se šećeš?
Aj, što I mene ne povedeš?*

Kam odhajaš, ljubi moj?
Oj, zakaj ne vzameš me s seboj?

Petko Staynov (1896–1977):

ŠTO MI E MILO

makedonska ljudska

*Што ми е мило, мило и драго,
(Što mi e milo, milo i drago.)*

*Во Струга града, мамо, дуќан да имам.
(Vo Struga grada, mamо, dukjan, da imam.)*

*Леле, varaј, моме, моме Калино!
(Lele, varaj, mome, mome Kalino!)*

*Во Струга града, мамо, дуќан да имам.
(Vo Struga grada, mamо, dukjan, da imam.)*

Kaj mi je v srcu, draga mama,

da v mestu *Struga* 'mam jaz majhno štacuno.

»Le polahko, dekle, dekle Kalina!«

Da v mestu *Struga* 'mam jaz majhno štacuno.

Tine Bec (1993):

RAZCEP

po motivih srbske in švedske ljudske pesmi, *noviteta*

*Oj ružice rumena, što si se rano razvila?
Rano si se razvila, što si mi glavu spustila?*

*Bittida en morgon innan solen upprann
Innan fåglarna började sjunga
Bergatrollet friade till fager ungersven
Hon hade en falskeliger tunga*

*Herr Mannelig, Herr Mannelig, trolofven I mig
För det jag bjuder så gerna
I kunnen väl svara endast ja eller nej
Om I viljen eller ej*

*Eder vill jag gifva de gångare tolf
Eder vill jag gifva de qvarnarna tolf
Eder vill jag gifva ett förgyllande svärd.*

*Dragi mi je otišo, otišo mi je daleko,
za tri gore visoke, za tri vode duboke.*

Neće mi se vratiti za dve, za tri godine.

Oj, rdeča vrtnica, zakaj si hitro zacvetela?
Hitro zacvetela si tako, zakaj si povabila glavico?

Še preden je sonce šlo gor na nebo,
ko je ptičja še pesem molčala,
želega je škračinja fanta rokó
in z jezikom mu spretnim lagala.

Za ženo me vzemi, oj Mannelig moj,
in darila ponujena sprejmi.
Odgovor naj jasen in glasen bo tvoj,
me hočeš al' nočeš, povej mi.

Konjčev ti bom ducat dala,
mlinov ti bom ducat dala,
meč prelep s pozlato.

Mojega dragega ni več, je odšel od mene daleč,
za tri gore visoke, za tri vode globoke.

Ne bo se vrnil k meni, v dveh, treh letih.

Gunnar Hahn (1908–2001):

RONDO LAPPONICO

ljudsko besedilo

Rautasjaure

Gåddesbahakte. Tåkå.

Tåkånå jājājānå.

Åvala

Gåddesbahakte. Tåkå.

Rautasjaure,

Allesgetje vallaha vallaha vallaha valla.

Isä rakas taivahasta meitä kohteli

Siirsit veljen pojies maasta;

Rakaansa oli

Finfina naititjan

Finfina naititjan

Njälleläkk läika Gåddesbahakte.

Oče nam je pokazal svojo voljo.

Našega brata je odpoklical s tega sveta,

ker ga je tako ljubil.

Mark Armstrong (1963):

DOWN BY THE SALLEY GARDENS

irska ljudska, William Butler Yeats

Down by the salley gardens

My love and I did meet

She passed the salley gardens

With little snow-white feet.

She bid me to take life easy

As the leaves grow on the tree

But I, being young and foolish,

with her I did not agree.

In a field by the river

My love and I did stand

And on my leaning shoulder

She laid her snow-white hand.

She bid me take life easy

As the grass grows on the weirs

But I was young and foolish

And now am full of tears.

Tam doli v vrbjem gaju

sem deklico spoznal,

nožic prav nežnih, belih

korak občudoval.

Ni marala hiteti –

kot listje, ki brsti,

a jaz v mladosti vneti

poslušal sem strasti.

Na travniku ob reki

sem z deklico obstal

in njeni beli roki

na rami prostor dal.

Ni marala hiteti –

kot bilje v jezu rase,

zdaj solz ni moč prešteti

v spomin na stare čase.

György Orban (1947):
O, MISTRESS MINE!

William Shakespeare, prevedel Oton Župančič

*O, Mistress mine, where are you roaming?
O, stay and hear, your true love's coming,
That can sing both high and low.
Trip no further pretty sweeting.
Journeys end in lovers' meeting,
Every wise man's son doth know.*

*What is love, 'tis not hereafter,
Present mirth, hath present laughter:
What's to come, is still unsure.
In delay there lies no plenty,
Then come kiss me sweet and twenty:
Youth's a stuff will not endure.*

O, kam hitiš, premla deva?
O, stoj in čuj, tvoj dragi peva
tiho zdaj in zdaj glasno:
dušica, korak ustavi,
pod večer je čas ljubavi,
vsak razumen fant ve to.

Da bi ljubil te pozneje?
Zdaj se nam trenutek smeje,
čas bodoči krije mrak.
Kdor odlaša, malo vživa;
zdaj me ljubi, ljubezniva,
cvet mladosti je lehak.

James Erb (1926–2014):

SHENANDOAH

ameriška ljudska

*Oh, Shenandoah, I long to see you
And hear your rolling river
Way, we're bound away
Across the wide Missouri.*

*I long to see your smiling valley
And hear your rolling river
Way, we're bound away
Across the wide Missouri.*

*'Tis seven long years since last I see you
And hear your rolling river
Way, we're bound away
Across the wide Missouri.*

O Shenandoah, da bi te videl,
slišal spev bučče reke.
Zdaj pot me vodi stran,
čez širni grem Misuri.

Da videl bi dolino vedro,
slišal spev bučče reke.
Zdaj pot me vodi stran,
čez širni grem Misuri.

Že sedem let te nisem videl,
nem je spev bučče reke.
Zdaj pot me vodi stran,
čez širni grem Misuri.

Robert Bucknor, prir. Mike Brewer (1944):

O-RE-MI

nigerijska ljudska

Oremi jekajo,
Eloelo,
Oremi jekajo.

Babami, ayami
Babami, ayami.

Oremi jekajo,
Eloelo,
Oremi jekajo.

Javier Busto (1949):
SAGASTIPEAN

Inazio Mujika

*Sagastipean hortaz gora, ah!
Belarrak bizkarra guri,*

*sagar lorak xuritan lehertu
gau ederraren zauri,*

*mizperalek bost hezur ditu
bost pena nere bihotzak*

*bost adarrek bost sagar lora, jir jir
bost izar lotsak.*

*Kopla kanta, airia dantza,
zorion eta nahigabe
gau giroa ederra da ta,
ama ez naiz logale.*

Jir, jir ... mi zanka mar ...

Tam med jablanami, ah,
hrbet božajo mi trave.

Beli v krošnji so cvetovi
kot noči prelepe rane.

Nešplja ima peščic petero,
petero je v srcu krivic.

V vejah je cvetov petero,
petero plahih lepotic.

Pesem zapoj in pleši nocoj,
naj v srcu bo sreča al' jad.
Uživaj noči prelestne opoj,
mama, ne pojdem še spat.

Jir, jir ... mi zanka mar ...

José Barros (1915–2007), prir. Alberto Carbonell (1972):

LA LLORONA

*Que te coge, que te agarra,
que te coge la llorona por detrás.*

*En una calle de Tamalameque,
dicen que sale una llorona loca,
que baila parallá, que baila parracá
con un tabaco prendido en la boca.*

*A mi me salió una noche,
una noche de carnaval.
Remeneaba la cintura
como iguana en matorral.*

*Le dije: »Pare un momento,
no mueva tanto el motor. «
Y como era un gran espanto
compadre que sofocón.*

*Que te coge, que te agarra,
que te coge la llorona por detrás.
Que te agarra la llorona,
mi amor, mi amor.*

Naj te prime, naj te zgrabi,
naj te zgrabi vešča nora izozad!

Nekje tam daleč je Tamalameque,
kjer se potika rada vešča špasna.
In pleše gor in dol in pleše sem ter tja,
iz ust pa sili ji cigara mastna.

Enkrat, na noč karnevala,
pa povleče me, joj, na stran.
Zasuče pas levo, desno
kot v grmu zdivjan legvan.

Zakričal sem: Čakaj malo,
zakuhal bo ta motor.
Strah me je na mah postalo,
oh, stari moj, grozen stvor.

Naj te prime, naj te zgrabi,
naj te zgrabi vešča nora izozad!
Naj te zgrabi vešča nora,
ti ljubi moj.

APZ TONE TOMŠIČ združuje študente fakultet Univerze v Ljubljani, ki sta jim skupni velika ljubezen do petja in želja po vrhunskem umetniškem ustvarjanju. Pod vodstvom **Rahele Durič Barič** je sestav na 27. *Naši pesmi* že leta 2022 osvojil zlato plaketo. V sezoni 2022/23 je nato v Gallusovi dvorani izvedel *Carmino Burano* Carla Orffa v priredbi Reinharda Summererja ter se udeležil mednarodnega zborovskega tekmovanja v Špitalu ob Dravi v Avstriji. Na njem je osvojil prvo nagrado v kategoriji ljudske pesmi, drugo nagrado v kategoriji umetnih skladb in posebno nagrado za izvedbo sodobne skladbe. Aprila 2024 je postal absolutni zmagovalec 28. *Naše pesmi* in na njej osvojil tudi priznanje za najboljšo izvedbo skladbe skladatelja, rojenega od leta 1500 in umrlega do leta 1750.

RAHELA DURIČ BARIČ je v Gradcu leta 2011 v razredu Wolfganga Dörnerja diplomirala iz orkestrskega dirigiranja, 2013 pa v razredu Johanna Prinza z odliko magistrirala iz zborovskega dirigiranja. Na Univerzi za glasbo v Gradcu se je nato leta 2016 zaposlila kot pomožna profesorica za zborovsko dirigiranje, udeleži pa se tudi kot mentorica na zborovskih seminarjih. Na mednarodnem tekmovanju za mlade dirigente v Torinu je leta 2015 prejela nagrado za obetavnega mladega dirigenta in marca 2019 na mednarodnem tekmovanju zborovskih dirigentov *Aegis Carminis* v Kopru osvojila prvo nagrado, nagrado občinstva in nagrado zbora za najboljšega dirigenta.

PANDA VAN PROOSDIJ je študij dokončala na rotterdamski plesni akademiji. Že več kot petnajst let načrtno razvija svojo metodologijo Od glasu in telesa k zбореografiji, po svetu vodi delavnice in mojstrske tečaje ter ustvarja zбореografije za različne zборе. Vedno pogosteje se udeleži tudi v slovenskem prostoru. Med drugim je julija 2021 v okviru festivala *Europa Cantat* vodila enodnevni atelje in v sezoni 2022/23 na povabilo JSKD izvedla dve delavnici za srednješolske zборе. Trenutno tesneje sodeluje tako z MeMIZ Emil Komel kot z APZ Tone Tomšič.

MLADINSKA VOKALNA SKUPINA GLASBENE MATICE LJUBLJANA je bila ustanovljena leta 2020 kot most, ki povezuje pevce mladinskega in mešanega zbora Glasbene matice. Skupina je leta 2023 prejela zlato odličje na mednarodnem tekmovanju v Gdansk, umetniška vodja Irma Močnik pa je na *Sozvočenhjih* leta 2022 prejela nagrado za najbolj izvirno sestavo programa. Zasedba je že nastopila tudi v okviru prireditev Kulturnega doma Nova Gorica, Glasbene mladine Ljubljanske, Imago Sloveniae, JSKD, Kulturnega društva Schellenburg idr.

NINO MUREŠKIČ že več kot trideset let koncertira kot tolkalist, posnel je tudi veliko plošč in zgoščenek z najrazličnejšimi umetniki po svetu ter slovenski avtorski prvenec za okvirni boben Manas. Z afriško bobnarsko umetnostjo se je najprej srečal med študijem pri gvinejskem mojstru Mamadyju in se nato v ZDA izpopolnjeval tudi pri Glenu Velezu. Od leta 2005 nadaljuje tudi s študijem indijske ritmične teorije pri Panditu Sureshu Talwalkarju.

FERNANDO P. MEJÍAS je študij glasbe dokončal v Mendozi v Argentini in kot pevec z Mendoškim univerzitetnim zborom leta 2009 osvojil veliko nagrado Evrope. Dve leti je v Mendozi vodil Slovenski pevski zbor ter se nato preselil v Slovenijo, kjer je šolanje nadaljeval na GŠ Vič-Rudnik in Akademiji za glasbo. Od leta 2003 je član Zbora Slovenske filharmonije. Poleg tega se udeleži kot umetniški vodja ŽPZ Biser in KZ Mysterium ter občasno z zbori sodeluje tudi kot pianist in kitarist.

Pokrovitelj APZ Tone Tomšič UL

cankarjev dom

SNG Opera in balet Ljubljana
se zahvaljuje za možnost
uporabe dvorane za vaje.

UNIVERZA
V LJUBLJANI

TEDNI
LJUBITELJSKE
KULTURE

Jskd
JAVNA AGENCIJA REPUBLIKE
SLOVENIJE ZA KULTURNO ŠPORTNIŠTVO

